

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: НОВА ПАРАДИГМА ЗДОБУТТЯ ЗНАНЬ

Кобченко Інна Євгеніївна

здобувачка вищої освіти навчально-наукового інституту
права та інноваційної освіти
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Науковий керівник: Козубай Інна Віталіївна

ORCID ID: 0000-0001-9667-8446

старша викладачка кафедри міжнародних відносин
та соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Двадцять перше століття – це час розвинених інформаційно-комунікаційних технологій, глобальної модернізації виробництва та розвитку людського капіталу. Державна політика України відіграє важливу роль у забезпеченні розвитку людського капіталу та досягненні економічних переваг у вигляді сталого зростання та конкурентоспроможної економіки, що означає суспільний та індивідуальний добробут, майбутній добробут та якість життя. та у сфері глобальної освіти та науки [1]. Зміна сучасного суспільного життя, потреби і запити ринку праці призвели до необхідності модифікації розвитку світового освітнього простору загалом і освітнього простору країни зокрема.

Дистанційна освіта – це синтетична, інтегрована та гуманістична форма навчання, що базується на широкому спектрі традиційних технологій та використанні нової інформації та їх технічних засобів, які використовуються для викладання матеріалу, його вивчення, порядку обміну. У діалозі між учителем і учнем, який відбувається за допомогою інтернет ресурсів та освітніх платформ і сайтів [2].

Останні 3 роки дистанційна освіта поширена по всьому світі. З початку пандемії COVID-19 почали активно розроблятися та використовуватися інтернет платформи та ресурси для вивчення та перевірки рівня знань, що, беззаперечно, полегшило засвоєння матеріалів.

Сьогодні існує багато технологій дистанційної освіти. Вони відрізняються за декількома критеріями: за формою подачі навчальних матеріалів; наявність посередника в системі освіти; за використанням засобів телекомунікації та персональних комп'ютерів; технологією управління навчальним процесом; за методикою застосування традиційних методів ведення навчального процесу в педагогічній технології; за способом перевірки знань студентів у контрольних роботах [3].

Основною метою використання технологій дистанційної освіти у закладах вищої освіти є забезпечення доступу студентів до електронних освітніх ресурсів шляхом використання сучасних інформаційних технологій та телекомунікаційних мереж.

Велику роль під час дистанційного вивчення відіграють моральні якості та прагнення до знань. Довгострокова ізоляція від суспільства, неможливість викладачем перевірити знання студентів очно, можуть призвести до загострення у здобувачів вищої освіти такої негативної людської якості, як лінощі, що неодмінно тягне за собою порушення академічної доброчесності: списування, плагіат та

фабрикація [4].

В результаті можна визначити переваги та недоліки дистанційного навчання. Перевагами можна назвати: гнучкість – можливість викладу матеріалу курсу з урахуванням підготовки та здібностей студентів. Це більш детальна або додаткова інформація на незрозумілі теми, а також низка запитань та порад, які надаються шляхом створення альтернативних веб-сайтів для їх отримання; актуальність – можливість впровадження новітніх педагогічних, психологічних і методичних досягнень; доступність та можливість працювати в зручний час.

Недоліками дистанційної освіти є залежність від технологічних характеристик; можливість мовного бар'єру або проблем з перекладом; питання авторського права при використанні навчального матеріалу; висока вартість обладнання для гарного викладення матеріалів дистанційного навчання.

Однак, не можна впевнено стверджувати, що сучасні методи здобуття знань та освітні платформи можуть замінити заняття чи курси в оффлайн. Сучасна форма освіти може бути зручнішою і простішою. Та чи є така парадигма здобуття знань якіснішою?

Список використаних джерел:

1. Реформа освіти та науки. Вилучено із <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/reformi/rozvitok-lyudskogokapitalu/reforma-osviti>.
2. Кухаренко, В.М. (2002). Дистанційне навчання та умови застосування. Харків. 2002.
3. Al-Arimi, A. M. (2014). Distance Learning. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. (152), 82–88.
4. Козубай, І., & Хашев, А. (2020). Дистанційне вивчення англійської мови в сучасних умовах. *InterConf*.